

Μπουσιέρης, Βαπίλης, Ψωμάκης, Ἰωάννης Ρα-
ζής, Χρήστος Ζαδογιάννης, Ἀναστάσιος Παλαμάς, Μήτσος Φράγκος,
Γεωργίου Σποντῆς, Θανάσης Σταμόπουλος, Δημητράκης Πλα-
τῆρας, Ἀναστάσιος Πολύδωρος, Γιάννης Παπαζααίρης, Δημητράκης
Ψωμάκης, Λουκῆς Καψάλης καὶ διὰ Κώστα τῆς Πετρούσας· Για-
κῆς Παπαγεωργίου, Ἀπόστολος Γουναράκης, Γρηγόριος Κωστόπουλος,
Στάσιος Στάσιος, Διονύσιος Μεντζελόπουλος διὰ Γεράσιμον Μπούρπα-
λην, μὴ ἔχοντα γράμματα· Ἀνδρέας Καρβούνης, Σπύρος Πετα-
λούδης, Κωνσταντῖνος Σύνταξας, Πάνος Παπουλάκης, Παντοῦλας Χρυ-
σικόπουλος, Γιαννάκης Δελῆ, Παπαδημητρίου, Γιάννης Σιμελάς, Γε-
ράσιμος Στελλίου, Δημητράκης Γεραντώνης, Πέτρος Μαράτος, Ἀποστό-
λος Χαριτζάρας, Γιαννάκης Πάσσος, Νικόλαος Σωτηρίου».

Καίτοι δὲ τοιοῦτος ὢν ὁ Ἰωάννης, δὲν ἦτο δυνατόν
ὁμως ν' ἀπορύγῃ καὶ πλαστήν τινα καταγγελίαν παρὰ
τῷ Ἀλῆ Πασσᾷ, ὅστις ἐπεμψεν ἐπίτηδες Μπουμπασήτην,
ἵνα τὸν μεταφέρῃ εἰς Ἰωάννινα. Ἀλλ' ὁ Τρικούπης ἐγί-
γνωσκε, φαίνεται, τὸν τρόπον τοῦ ἐξευμενίζειν τοὺς τυ-
ράννους καὶ τούτου ἕνεκα οὐχὶ μόνον οὐδὲν κακὸν ἐπα-
θεν ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾷ, ἀλλὰ τὸναντίον ἤξιώθη καὶ
ἐκτάκτων φιλοφρονήσεων· ἔλαβε μάλιστα καὶ ἐγγράφα,
δι' ὧν ἐχορηγοῦντο αὐτῷ καὶ τὰ συνήθη, ἐκεῖνα προνό-
μια, ἅτινα οἱ τύραννοι ἠρέσκοντο ἐνίοτε νὰ παραχωρῶσι
τοῖς εὐνοουμένοις· χριστιανοῖς, ὅσον ἀτέλειαν τοῦ χαρα-
τοῦ, ἄδειαν τοῦ φορεῖν ἐνδύματά τινα, ἀπηγορευμένα
ἄλλοις, καὶ τὰ παρόμοια, ἅτινα τότε ἐθεωροῦντο ὡς τεκ-
μήρια μεγίστης εὐνοίας.

Διαδοθέντων μὲν τῶν μυστηρίων τῆς Φιλικῆς Ἑται-
ρίας ὁ Τρικούπης ἐμύθη τούτων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου
Ἀρτης Περφυρίου. Ἐκραγείσης δὲ τῆς ἐπαναστάσεως
ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του τὸ μὲν πρῶτον πρέ-
δρος τῶν δημαγερόντων· ἔπειτα δὲ πρόεδρος τῶν ἐφό-
ρων. Ἐπὶ δὲ τῆς πρώτης πολιρχίας τοῦ Μεσολογγίου,
τῆς γενεμένης, ὡς εἶδομεν, θμέσως σχεδὸν μετὰ τὸ ἐν
Πέτα δυστύχημα, πολλοὶ τῶν τε Μεσολογγιτῶν καὶ
τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γαταφυγόντων, πάντῃ ἀνέτοιμοι
ὄντες καὶ πεφθεμένοι, διελογίζοντο νὰ ἐγκαταλείψωσι

τὴν πόλιν καὶ διασωθῶσιν ἀλλαχοῦ. Εἰς τοῦτο δὲ ἀνθί-
στατο πάντοτε ὁ Τρικούπης καὶ οὕτω συνετέλεσε μεγά-
λως, ἵνα παρέξωσιν οἱ ἐν Μεσολογγίῳ προθύμως τῷ
Μαυροκορδάτῳ πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν ἐνόντων συνδρομὴν
πρὸς τὴν ἐκ τοῦ προχείρου διοργάνωσιν τῶν μέσων
τῆς ἀνιστάσεως καὶ τῆς τόσῃ ἐνδόξῳ ἀποβάσεως, ὡς
εἶδομεν, ἐκείνης πολιρχίας (1).

Συστηθείσης μὲν Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος
ἐξελέγη Γερουσιαστὴς καὶ ὁ Ἰωάννης Τρικούπης· συ-
στηθείσης δὲ βραδύτερον καὶ Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς
Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἐξελέγη μέλος τοῦ πολιτικοῦ
τμήματος τοῦ συμβουλίου αὐτῆς· κατόπιν δὲ καὶ
μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ
διοίκησις, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Μαυρο-
κορδάτου. Διετέλεσε δὲ τοιοῦτος μέχρι τῆς ἀποβίω-
σεως, συμβάσης τὴν 30 Ἰουλίου 1824. Τὸν δὲ θάνα-
τόν του τὰ «Ἑλληνικά Χρονικά» ἀνήγγειλον ὡς ἐξῆς·
«Σήμερον ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν Τηκτικὴν θέρμην ὁ Κ. Ἰω-
άννης Τρικούπης, σύμβουλος κτλ. Ἡ πατρίς χρεωστεῖ
» πολὺ εἰς αὐτόν· ἦτο πατὴρ καλῆς οἰκογενείας καὶ κα-
» λὸς πατριώτης, ἀφιερωμένος ὅλως εἰς τὰ κοινὰ πράγ-
» ματα τῆς πατρίδος, ἦτον ἄοκνος εἰς τοὺς κόπους
» του, ἀγαπῶν πάντοτε τὰ καλὰ καὶ τιμῶμενος παρὰ
» πάντων» (2).

Μία τῶν ἀνεκτιμήτων τῷ ὄντι ἀρετῶν τοῦ Ἰωάννου
Τρικούπῃ ἦτο, φαίνεται, ἡ ἀρίστη καὶ ὅλως χριστιανικὴ
ἀνατροφή τῶν τέκνων του, ἐξ ὧν ἐπιζῶσι μὲν ὁ Ἀπό-
στολος, διατελέσας ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος·
καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀπόστρατος ταγματάρχης· ἐπείσαν
δ' ἐνδόξως, ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ
πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας δύο, ὁ Κωνσταντῖνος καὶ